

[Home](#) > [Blog](#)

Gisteren vertegenwoordigde ik een bezwaarmaker tijdens een hoorzitting van de Commissie bezwaarschriften. Het ging om drie bezwaren. Namens de gemeente X waren zowel een ingehuurde Privacy & Legal Consultant aanwezig als een externe advocaat.

Het viel mij daarbij op dat de gemeente de inzet van externe advocaten in bezwaarprocedures steeds verder uitbreidt. Waar dit vroeger vrijwel uitsluitend gebeurde in beroepsprocedures, is dit inmiddels ook in bezwaar een terugkerend patroon geworden - en dan telkens bij dezelfde inwoner. Dit roept de vraag op wat hier precies speelt en welke keuzes hieraan ten grondslag liggen.

De rol van prikkels

Tijdens de hoorzitting kwam bij mij een inzicht op dat ik relevant acht om te delen. Wanneer gemeenten externe advocaten standaard inzetten, ontstaat vanzelf een bepaalde dynamiek. Als bezwaarprocedures niet tot een oplossing leiden en uiteindelijk uitmonden in een beroepsprocedure, wordt opnieuw rechtsbijstand ingeschakeld. Dat brengt kosten met zich mee en verlengt het proces.

Ik constateer dat deze situatie structureel voorkomt in procedures van één specifieke inwoner van de gemeente X. In de afgelopen jaren zijn de kosten voor externe rechtsbijstand in deze zaken aanzienlijk opgelopen. Dat geeft aanleiding om te reflecteren op de werking van het huidige systeem en de vraag hoe dit zich verhoudt tot het doel van de bezwaarfase: het laagdrempelig corrigeren van besluiten en het bevorderen van herstel van vertrouwen tussen burger en overheid.

Oplossingsgericht werken als uitgangspunt

In veel gemeenten is het werken volgens de publicatie "*Professioneel behandelen van bezwaarschriften: Handleiding voor het oplossingsgericht behandelen van bezwaarschriften*" de norm aan het worden. Deze aanpak legt de nadruk op dialoog, het verkleinen van de kloof tussen burger en bestuur en het voorkomen van

verdere escalatie.

In de praktijk van de gemeente X zie ik dat deze benadering bij één specifieke burger niet wordt toegepast. De keuze om in bezwaar regelmatig externe advocaten in te zetten, lijkt niet bij te dragen aan de-escalatie of het realiseren van een duurzame oplossing. De nadruk verschuift daardoor van een oplossingsgericht gesprek naar een meer procedurele benadering.

Observaties in de hoorzittingen

Tijdens hoorzittingen merk ik dat juridische standpunten van beide kanten scherp worden neergezet, maar dat er weinig aandacht is voor het gezamenlijk oplossen van de kern van het probleem. Wanneer ik juridisch correcte argumenten aanvoer, worden deze wel genoteerd, maar niet altijd benut om onnodige fouten in de besluitvorming te voorkomen. Dit kan ertoe leiden dat besluiten gebrekkig blijven, met alle gevolgen van dien voor de kans op beroep.

Dat is op zichzelf geen verwijt aan individuele betrokkenen, maar het signaleert een systeem waarin de ruimte voor constructieve oplossingen beperkt lijkt.

Gevolgen voor bestuur en gemeenschap

De voortdurende inzet van externe advocatuur brengt voor de gemeente aanzienlijke kosten met zich mee en leidt tot langdurige procedures. Daarmee ontstaat de indruk dat de aanpak minder gericht is op oplossing en meer op verdediging. Het risico bestaat dat hierdoor het vertrouwen van inwoners in de gemeente verder wordt ondermijnd.

Tijd voor bestuurlijke reflectie

Gelet op deze ontwikkelingen zal ik de gemeenteraad opnieuw informeren over de omvang en aard van de inzet van externe advocaten in deze procedures.